

Kystsoneforvaltning i praksis - erfaringer fra Alta

Laila Davidsen
Ordfører

Kommunen som tilrettelegger

- Alta kommune så tidlig at oppdrettsnæringa ville bli ei viktig næring for utvikling av nye arbeidsplasser i distriktene
- Kommunen tok derfor noen viktige grep for å legge til rette for etablering av oppdrettsnæringa:

1987: Ansatte oppdrettskonsulent

1990: Etablering av smittehygieniske soner mellom aktørene

1991: Kystsoneplan med egne oppdrettsområder

2001: Utvidelse av arealer til oppdrett

2007: Altafjorden ble nasjonal laksefjord

2009: **Føring** til arealdelen – ikke større volum i Altafjorden

2011: Større lokaliteter vedtatt i arealdelen 2011 – med forutsetning om «timeout» i volumøkning

Noen utviklingstrekk

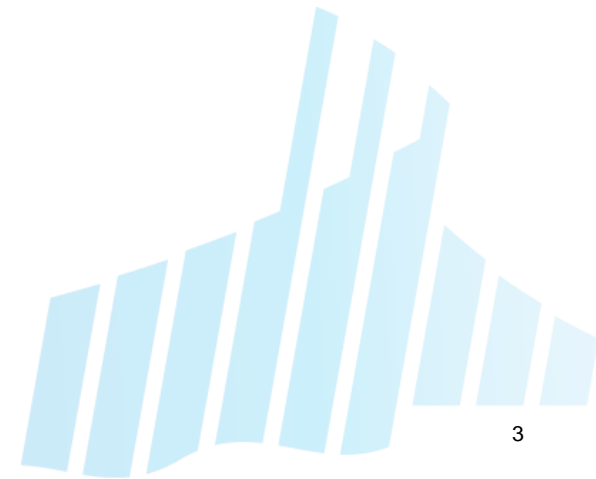
1991 = **5** selskap med **lokalt** eierskap

2015 = **3** selskap med **nasjonal/internasjonalt** eierskap. Globalt marked.

- Næringa ønsker å øke produksjonen
- Næringa ønsker større arealer, men ikke nødvendigvis flere lokasjoner.
- Direkte sysselsetting ca. 200 årsverk.
- Alle tre selskap har hovedadministrasjonen i Alta
- Omsetning på 300 millioner, 6 millioner tilfaller kommunen i tjenestekjøp/skatter/avgifter

Synergier

- Kassefabrikk
- Rederi – brønnbåt/frakt
- Arges (plastrør etc.)
- Rørlegger og elektriker
- Transport
- Slakteri

Alta vil – og Alta vil ha vekst!

- **Men** - den må være bærekraftig og bygget på forutsigbarhet, åpenhet, tillit og respekt

Høsten 2013 var første gang på 20 år at en oppdretter varslet kommunen om at det har vært en uønsket hendelse som kan ha forårsaket rømming!

- Behøver forskning/konsekvensutredning på miljøkonsekvensene av oppdrettsnæringen som grunnlag for vurdering av økt volum i Altafjorden

Havbruk

- Fra 40 – 20 lokaliteter på 20 år
- 25 km² oppdrettsareal
- 26 konsesjoner
- 10 grønne konsesjoner til Vest-Finnmark
- Positiv til miljømessig bærekraftig vekst, men er «føre var»
– og krever konsekvensutredning.

Spenningsfelt i kystsoneforvaltningen

- **HAVBRUK / FISKERI / ALTAELVA**
  - Arealspørsmålet er avklart i dagens arealplan
  - Havbruk ønsker mer areal og økt biomasse for å kunne ta ut Stortingets føringer for produksjonsvekst
  - Økende spenning i forhold til utslipp, lus og rømming
  - MEN partene er i dialog!
- **FRITIDSFORÅL / HAVBRUK**
  - Økende spenninger ift støy, lukt og ferdsel

Spenningsfelt i kystsoneforvaltningen

- FRITIDSBEBYGGELSE / ALLEMANNSRETT
  - Stor interesse for bygging innenfor 100 m / 50m beltet
  - Konflikter tilknyttet flytebrygger og andre installasjoner
- KOMMUNAL SJØLRÅDERETT?
  - Kan bestemme arealstørrelsene, men blir ikke «hørt» i forhold til MTB og krav om konsekvensutredninger
  - P&B-loven gir ikke kommunen hjemmel til regulering av MTB, anleggstype eller lignende
  - Konesesjonsvederlag frister, men føre var prinsippet står sterkt i Alta

Alta vil... – ha sjølråderett!

- Kommunene bestemmer størrelsen på oppdrettsarealene.
- Oppdrettsvolumet bestemmes av fylkeskommunen eller fiskeridirektoratet.
Kommunens standpunkt om begrenset volumøkning blir ikke hørt!
- Bør oppdrettskonsesjonene knyttes til krav om ilandføring, slakting og foredling innenfor et geografisk område?
- Skal oppdrettskonsesjonene være evigvarende?

Alta vil ikke....

- være vertskap for bare merder

Oppsummert – Alta hva nå?

- Vil ha slutt på eierløs oppdrettsfisk på rømmen. Fisken må merkes!
- Ja takk til økt volum **dersom** det er miljømessig forsvarlig og gir flere arbeidsplasser i Alta
- Økt forskning innenfor miljøproblematikk tilknyttet oppdrett / villaks
- Konesjonsavgiftene må i sin helhet tilfalle kommunene
- Arealavgift er interessant, men kanskje avgift på biomassen er bedre?
- Kommunene må få avgjøre biomassen
- Arealbruk over i kommunens hender

Oppdrettsnæringens fremtid i mange kommuner kan settes på spill om dagens praksis fortsetter.

